

ikke see, hvorledes Lovgivningen om Udstykning og Sammenlægning af Selveierjord skal hensigtsmæssig kunne berøres i et Lovforslag som det nuværende angaaende Fæstegodsset og dette's Overgang til Selveiendom. Med Hensyn til det Endringsforslag, som jeg har tilsladt mig at stille til § 1, gaaer det ligesom det Endringsforslag, som jeg har tilsladt mig at stille til § 3, ud paa at bevare det Gods, der er undergivet Fæstevang, at bevare dets Omraade, men kun ikke at udelukke Forandringer i Omraadet, naar Andet sættes i Stedet for, som ikke før har været Fæstevang undergivet. Videre seer jeg ikke, at det Formaal, som tilsigtes med ikke at formindke den Fæstevang undergivne Jord, kræver. — Med Hensyn til § 3 skal jeg bemærke, at det Forslag, som er stillet af den ærede Rigsdagsmand for Præste Amts 1ste Valgfreds (Scavenius) vistnok kan have en heel Deel for sig, og at det kan være rigtigt, at man i det Hele taget gjør den samme Lovgivning om Udstykning, som gjælder for Selveierjord, ogsaa gjældende for Fæstegods; men jeg troer dog, at det vil være nok saa rigtigt at vedtage det Forslag, som jeg har stillet; thi gennem det Forslag, som er stillet af det ærede Medlem for Præste, vil Omraadet af den fæstepligtige Jord kunne formindkes, hvorimod det ikke vil kunne formindkes, naar det af et andet æret Medlem (C. B. Nyholm) og mig under Nr. 7 stillede Forslag vedtages. Hvad § 4 i Lovforslaget angaaer, maa jeg ansee det for nødvendigt, at Udtrykket „under samlet Gods“ udgaaer, fordi det er et altfor ubestemt Begreb til, at man kan bruge det i Loven og derved have Sikkerhed for, at der ikke senere opstaaer store Tvivlsmaal om, i hvilken Udstrækning Lovforslaget skal være gjældende; men denne Bestemmelse vil ogsaa, naar Udtrykket „under samlet Gods“ gaaer ud, komme til at ramme al den Selveierjord, som ikke i 20. Aar har været Selveiendom. Det ærede Fleertal af Udvalget har nu vel under Nr. 8. stillet et Forslag om, at dette Forbud i § 4 i saa Tilfælde dog ikke skal anvendes paa, hvad der allerede er blevet Selveierjord eller er blevet solgt til Selveiendom for denne Lovs Udstedelse; men jeg maa til-

staae, at det forundrer mig, at det ærede Udvalgs Fleertal har indskrænket sig til denne Bestemmelse; thi det vilde jo dog komme i ligefrem Strid med Formaalet med Lovforslaget, nemlig at fremme Selveiendom, idet det vilde være en meget væsentlig Hindring for mangen en Fæster i at kjøbe til Selveiendom, naar han ikke forinden 20 Aars Forløb, efterat han har kjøbt, kan udparcellere et eller andet Stykke, navnlig af den betegnede Beskaffenhed, Torvelodder osv. Derfor troer jeg, at det er aldeles nødvendigt, at § 4 indskrænkes saaledes, at den ikke kan komme til Anvendelse paa nogensumhelt Selveierjord eller paa Salg til Selveiendom af Fæstegods. Det er det, hvortil mit Forslag under Nr. 9 figter. Hvad Forslaget under Nr. 10 angaaer, mener jeg, at det heller ikke er mere end billigt og hensigtsmæssigt, at der skeer en saadan Tilføining i Lovforslaget. Paragraphens Forbud mod, at der, naar der til et enkelt Fæstested henligger f. Ex. en stor Mængde Torvemoser, ikke maa bruges Mere af dem, end Fæsterne behøve til eget Brug, og at Gieren ikke maa sælge Noget deraf, medens der kan være stor Trang paa visse Egne af saadanne Producter, finder jeg at være en meget urigtig og uhenigtsmæssig Bestemmelse. Det, der kan med Billighed fordres, er, at Gieren ikke sælger Mere, end at den, der har Forpagtningen og Brugen af Stedet, kan være sikret for sin Besiddelsestid. Ved en senere Fortsættelse vil naturligtvis den, der fæster det, ogsaa tage Hensyn til, om der endnu hører til Stedet Tilstrækkeligt til, at han kan faae sin Brug tilfredsstillet. At der ikke af Hensyn til vordende Fæstere skal kunne gives Samtykke af den nuværende Fæster til at bruge det Overflødige, synes mig dog at være altfor strengt og at sætte den nuværende Bruger i en stor Umyndighedstilstand, og forsaavidt Forholdene ere saaledes, at der ingen Tvivl kan være om, at Fæsteren ikke vil komme til at lide ved, at Gieren benytter Tilliggendet udover det, Fæsteren skal have i sin Brugstid, er der ei heller Grund til, at Fæsterens Samtykke skal behøves for at kunne benytte, hvad der er overflødig for ham. — For at altsaa ikke en uforstandig Bægning